

Quaresma - Segon diumenge

[Gn 12,1-4a](#)

[2 Tm 1,8b-10](#)

[Mt 17,1-9](#)

Transfiguració: Qüestió de dioptries o de realitats? El diumenge passat, primer de quaresma, anàvem al desert, símbol de la solitud, la indefugible companya de viatge en el nostre pas per aquest món. És necessària aquesta solitud per veure-hi clar, per trobar-me amb Déu, però potser també amb els meus propis dimonis. Allà Jesús ens mostrà com en aquest combat, que és la vida, hem de destriar les veus temptadores i distorsionades que deformen, com els miralls del Tibidabo, tot el que hi contemples, del veritable missatge de Déu. Avui tornem al desert. Sembla que Jesús ens remarca que per veure-hi clar, per entendre el que ens vol dir, hem de cercar la pau i silenci, aquest cop al cim d'una muntanya, on potser el cel està més a prop de nosaltres, on la pau i el silenci de les creatures fa més nítida la veu del creador. Que va passar al cim del Tabor? Quan anem al metge o al òptic a graduar la vista ens posa a la pantalla unes lletres de diferents tamanys i, alhora que va posant vidres de dioptries diverses, ens pregunta si endevinem i encertem les lletres cada cop més petites... Quan sembla que ha encertat la nostra graduació i podem veure-hi bé, què ha passat? Què ha canviat? Les lletres de la pantalla o els nostres ulls? Les lletres, la realitat és la mateixa. Són els nostres ulls els que poden veure la realitat amb més definició! Al cim del Tabor, Jesús era el mateix que el Jesús de la plana, del desert, o el Jesús de cada dia. Però els deixebles el veien diferent. Els seus ulls tenien les dioptries necessàries per veure Jesús. I, quan s'adonaren qui era veritablement Jesús, ja no volien moure's d'allà, de bé que hi estaven. Però si ens graduem la vista, no és per quedar embadalits i aturats. Trobar-se amb Jesús és obrir els ulls, fer l'experiència de la trobada amb Jesús, ens ha de portar a obrir també l'oïda. A escoltar-lo. "Aquest és el meu Fill, l'estimat escolteu-lo!" Escoltar. Cal escoltar Jesús quan parli amb paraules i quan ho fa amb les seves obres, perquè tan lluminoses i alligadores són les unes com les altres. Jesús és la resposta divina als gran interrogants que hi ha dibuixats en el cor dels homes. És la resposta a aquelles quatre preguntes que es plantejava Pascal: qui és Déu, qui és l'home, què és la vida, què és la mort. Tothom necessita una resposta, ni que sigui provisional, a aquestes preguntes sota pena d'haver d'experimentar que l'existència es una "passió inútil". Si no hi troben resposta, aquests interrogants es transformen en forques on acaba penjada i estrangulada la joia de viure (Martí Amagat) La Transfiguració: Configura els nostres ulls i els nostres cors per veure i escoltar la veritable veritat, que dona sentit a la nostra vida cristiana. Configurar és paraula que la Informàtica ha fet corrent en el nostre llenguatge d'avui. Quan la vida, els anys, el capgirament de valors de la nostra societat, a imatge i semblança dels virus informàtics, ens ha infectat el nostre pobre cor, hem de "fer el cim", - informàticament un "reset"! - cercar desert o muntanya, graduar la visió per descobrir el veritable Jesús, Fill del Pare, potser també afinar la oïda i escoltar-lo, per així seguir-lo i estimar-lo.

ETIQUETES

ORIENTACIÓ DESERT MUNTANYA VISTA ESCOLTA